

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU
I PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA
15 DE GENER DE 2023
DIUMENGE II DE DURANT L'ANY
Any 71. suplement núm. 4.116**

**DURANT LA SETMANA DEL 16 AL 22 DE
GENER, PREGAREM A SANT JOSEP:**

Dilluns, 16: Josep Robert Oliveras; dif. fam. Pararols-Sidera; Angelina Santús **Dimarts, 17:** a sant Josep. **Dimecres, 18:** en acció de gràcies a sant Josep. **Dijous, 19:** Segunda Méndez Pérez; A.C.C. **Divendres, 20:** intenció particular. **Dissabte, 21:** per la parròquia. **Diumenge, 22:** dif. fam. Bordas; Miquel Bataller; Pere Custal; dif. fam. Garcia-Panadés.

**DURANT LA SETMANA DEL 16 AL 22 DE
GENER, PREGAREM A SANT PAU:**

Dissabte, 21: intenció particular.
Diumenge, 22: Segunda Méndez Pérez.

**SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT
DELS CRISTIANS.**

Del 18 al 25 de gener es celebra aquesta setmana de pregària per recordar que la unitat és quelcom necessari – encara que ens costi a tots – i volguda per Déu. És l'Esperit qui ens hi empeny a fer possible que en la diversitat de formes i maneres de viure la fe trobem sempre camins d'unitat, més en aquest temps sinodal. Preguem i treballem per aquesta finalitat!

Crec en l'Esperit Sant...

- . Crec en l'Esperit Sant perquè ens emociona i ens reconforta encara la mirada ingènua d'un infant.
- . Crec en l'Esperit Sant perquè hi ha Algú que no deixa de treballar els cors de les persones
- . Crec en l'Esperit Sant perquè l'evangeli segueix cristal·litzant contínuament en vides exemplars. Crec en l'Esperit Sant perquè les injustícies encara ens segueixen colpint, revoltant i mobilitzant.
- . Crec en l'Esperit Sant perquè hi ha molts joves inquiets que poden aportar-nos nova saba.
- . Crec en l'Esperit Sant perquè hi ha pel món comunitats càlides en la relació, enceses en la missió, vitals com el seu Senyor.
- . Crec en l'Esperit Sant perquè aquesta és l'hora d'una nova fantasia de la caritat.
- . Crec en l'Esperit Sant perquè, éssent tan diferents, podem aprendre el llenguatge comú del respecte i del somriure.
- . Crec en l'Esperit Sant perquè no veig que es pugui morir la tendresa en el fons de cap persona .
- . Crec en l'Esperit Sant perquè Ell segueix parlant avui per boca dels seus profetes.
- . Crec en l'Esperit Sant perquè mai com ara no hi havia hagut tantes vocacions de servei.
- . Crec en l'Esperit Sant perquè crec en la força transformadora de la bondat.
- . Crec en l'Esperit Sant perquè hi ha més gent que prega en silenci de la que ens pensem.
- . Crec en l'Esperit Sant perquè el podem endevinar al darrere dels signes del nostre temps.
- . Crec en l'Esperit Sant perquè, malgrat tot, no se'ns esgota mai l'esperança ànima endins

som llum, i som interruptor

Som una Església que no vol ser llum, perquè la llum ja la porta cadascú al seu interior, i amb aquesta llum interior l'Església fa llum. Hem de ser Església que sigui interruptor, que encengui els llums apagats en els cors dels sense nom. I mentre no s'encenguin, compartim amb ells la nostra llum ,i il·luminem el món

Fent camí...

La nostra existència en aquest món, és sempre un temps de caminar, fent camí... Som aprenents de “viure” i de “vida”! Amb molts vincles i afectes, de felicitat compartida amb tots aquells que fan camí amb nosaltres, o que ens trobem en el camí de la vida; en un instant fugisser i alhora etern que configura i fa important aquest camí. Com a cristians, qui ens fa costat sempre és Déu. És el nostre company de camí. Allò important no és tant el camí com la mirada, els gestos, les situacions, les paraules, els esdeveniments... en definitiva la vida que anem trobant en el nostre caminar.

En aquest nostre temps ens cal - com a Església- tornar a l'essencial. Davant la insignificança i la irrellevància que per molta gent representa la persona de Jesús - i de retruc la institucional eclesial- hem d'anar a l'evangeli, com a quelcom més que un element intel·lectual, espiritual o emocional. L'evangeli és la porta que ens porta cap a una nova manera de “ser persona”, ens mou i ens commou. Qui coneix l'evangeli no pot restar indiferent a la seva acció, no pot mirar el món de la mateixa manera... ens cal aquest primer anunci, com a quelcom per transmetre la fe. Ens cal un “nou relat” que sigui capaç d'acompanyar les persones en el seu camí de vida. Escoltant, acompanyant i fent camí... com feia Jesús a Galilea!

Cal emprar nous formats, nous llenguatges i maneres per poder fer camí amb moltes persones d'aquest nostre temps per mostrar el rostre de Déu que estima aquest món tant trasbalsat, adolorit i fosc que tant sovint palpem. La capacitat de proximitat dels cristians és una de les eines claus per aquest procés, que és sempre un testimoni de vida i d'amor cap a les persones. El rostre de cada persona ens mostra sempre una història. Les mirades són essencials per establir relacions, i no des d'una pantalla, sinó des de la realitat que hom viu. No hem d'estar d'acord amb molts estils de viure ni en les seves afirmacions essencials, però hem de poder trobar punts d'encontre per copsar, en cada persona, la presència misericordiosa de Déu en la seva vida.

Quan ens posem en camí sempre es mostra un rostre de proximitat de la persona, i alhora de feblesa i vulnerabilitat, “humus” i d'intempèrie que ens fa estar necessitats els uns dels altres, en especial de la humanitat que sofreix; per això és molt important escoltar abans de parlar, de fer silenci abans de dir grans i eloqüents paraules! En cada experiència de caminar hi ha un sentir propi de la manera com podem afrontar la vida. Jesús ens indica un camí des del servei i l'amor, i al mateix temps en sentir-nos profundament implicats als problemes del nostre temps i cultura per comunicar vida al món!

Jordi Reixach i Masachs
Girona, 15 de gener de 2023